

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/47190 van de rechtbank 's-Gravenhage
van 23 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 april 2006 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 31 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 augustus 2007, verzonden op 27 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

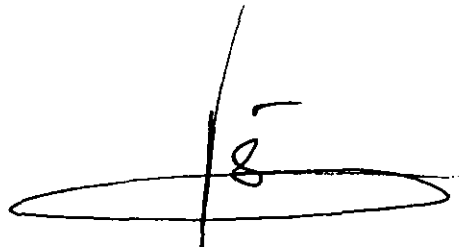
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2007

91-566.

Verzonden: 14 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/47190 MVV

Inzake : eiseres, V-nummer woonplaats
kiezende ten kantore van haar gemachtigde,
mr. C.A. Lucardie, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Minister van Buitenlandse Zaken, verweerder,
gemachtigde, M. van Anel, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres, geboren op bezit de Ghanese nationaliteit.
Op 13 oktober 2005 heeft zij een aanvraag ingediend om verlening van een
machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met als doel "gezinsvorming". Op
deze aanvraag om afgifte van een visum op basis van het Soeverein Besluit
van 12 december 1813 is door verweerder op 5 april 2006 afwijzend beslist.
Eiseres heeft een bezwaarschrift ingediend tegen dit besluit. Verweerder
heeft op 31 augustus 2006 het bezwaar ongegrond verklaard.

2. Op 26 september 2006 heeft eiseres tegen deze beschikking beroep
ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking
hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op
28 juni 2007. Eiseres heeft zich doen vertegenwoordigen door haar
gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn
gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in rechte
stand kan houden. Daartoe moet worden gezien of dit besluit de toetsing aan
geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Ingevolge artikel 72, lid 2, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een
beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een
machtiging tot voorlopig verblijf, voor de toepassing van afdeling 2 van
hoofdstuk 7 van de Vw 2000, bevattende bepalingen over bezwaar en
beroep inzake reguliere verblijfsvergunningen, gelijkgesteld met een

beschikking gegeven krachtens de Vw 2000.

3. Eiseres stelt dat zij in aanmerking komt voor de gevraagde mvv, omdat referent over voldoende middelen van bestaan beschikt.

4. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres niet voor een mvv in aanmerking komt.

5. De aanvraag om afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf wordt getoetst aan de voorwaarden die worden gesteld met het oog op het verlenen van een verblijfsvergunning (regulier) in Nederland (Vreemdelingencirculaire 2000 B1/1.1).

6. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan, dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Ingevolge artikel 14, lid 2, Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Artikel 3.4, eerste lid, onder a, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met gezinshereniging of gezinsvorming.

Ingevolge artikel 3.13 Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 Vb 2000 genoemde voorwaarden wordt voldaan, terwijl in de overige gevallen de verblijfsvergunning kan worden verleend.

In geval van gezinsvorming wordt volgens het tweede lid van artikel 3.22 Vb 2000, de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat tenminste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000 zijn middelen van bestaan duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

Ingevolge artikel 3.75, derde lid, Vb 2000 zijn in afwijking van het eerste lid van deze bepaling middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan nog zes maanden beschikbaar zijn.

Indien tijdens de periode van drie jaren gedurende een periode van in totaal niet langer dan zesentwintig weken een werkloosheidsuitkering is ontvangen, wordt die uitkering gelijk gesteld met inkomen uit arbeid in loondienst.

Het beleid met betrekking tot gezinshereniging en gezinsvorming met echtgeno(o)t(e) dan wel partner is neergelegd in de Vc 2000, hoofdstuk B2/2. Het beleid met betrekking tot voldoende middelen van bestaan is weergegeven in de Vc 2000, hoofdstuk B1/2.2.3. Dit beleid komt de rechtbank niet onredelijk voor.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij herhaling heeft overwogen (zie onder meer haar uitspraak van 25 maart 2003, nr. 200300328/1, JV 2003, 187 en van 19 juni 2006, nr. 200601672/1, JV 2006, 319), dient de vraag of referent duurzaam over voldoende middelen van bestaan beschikt te worden beoordeeld naar het tijdstip van ontvangst van de aanvraag, het moment van het nemen van de beschikking, dan wel op enig tussenliggend moment. De thans gestelde norm bedraagt € 1441,41,--.

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van de zijde van eiseres niet is aangetoond dat referent, gedurende de relevante periode, duurzaam en zelfstandig beschikte over voldoende middelen van bestaan.

Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is niet gebleken dat referent op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking is gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst heeft verworven en deze middelen van bestaan nog gedurende zes maanden beschikbaar zijn. Referent heeft twee arbeidsovereenkomsten overgelegd en een groot aantal loonspecificaties. Hieruit blijkt dat referent een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd heeft bij ' en een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd bij "A votre service".

Met betrekking tot het inkomen dat referent ontvangt bij is gelet op de overgelegde stukken in bezwaar niet gebleken dat voldaan is aan de gestelde norm. Ten aanzien van het inkomen dat referent ontvangt bij "A votre service", is, hoewel referent een nieuwe tijdelijke aanstelling heeft overgelegd in bezwaar, geldig van 28 augustus 2006 tot 13 juli 2007, niet aangetoond, dat dit als duurzaam kan worden aangemerkt, nu, ten tijde van de beslissing op bezwaar, referent geen ononderbroken periode van drie jaar voldoende middelen van bestaan heeft verworven.

8. Met betrekking tot het beroep van eiseres op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) overweegt de rechtbank dat volgens vaste jurisprudentie geen sprake van inmenging in de uitoefening van het recht op familie- en gezinsleven is, indien de bestreden beschikking er niet toe strekt de vreemdeling een verblijfstitel als bedoeld in artikel 14, 20, 28 of 33 van de Vw 2000, te ontnemen die hem tot uitoefening van het familie- en gezinsleven hier te lande in staat stelde. Aangezien het in dit geval gaat om een aanvraag om eerste toelating, is geen sprake van inmenging als hierboven bedoeld. Indien geen sprake is van inmenging, dan rijst de vraag of zich zodanige feiten en omstandigheden voordoen dat uit het recht op

respect voor het familie- en gezinsleven niettemin voor verweerder de positieve verplichting voortvloeit aan de vreemdeling verblijf hier te lande toe te staan. Teneinde die vraag te beantwoorden, dient een op de individuele zaak toegespitste belangenafweging te worden gemaakt, waarbij de Nederlandse Staat een zekere beoordelingsvrijheid toekomt. Niet is gebleken van dusdanig bijzondere feiten of omstandigheden dat uit het recht op respect voor het gezinsleven op verweerder de positieve verplichting rust om eiseres hier te lande verblijf toe te staan. Voorts is gesteld noch gebleken van een objectieve belemmering om het familie- en gezinsleven met referent in het land van herkomst uit te oefenen. Gelet op het vorenstaande kan niet worden gezegd dat de weigering om eiseres in Nederland verblijf toe te staan een schending oplevert van artikel 8 EVRM.

9. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgelegd dat eiseres ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde machtiging tot voorlopig verblijf. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

10. Het beroep is derhalve ongegrond.

11. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T. Sleeswijk Visser - de Boer en in het openbaar uitgesproken op 23 augustus 2007, in tegenwoordigheid van mr. J.R. van Veen, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 27 AUG 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Lucardie & De Visser Advocaten

Burg. Marijnenlaan 123 | 2585 DV 's-Gravenhage
T 070 3630076 | 070 3615788 | www.lucardie-advocaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	1/2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Kneuterdijk 22 DEN HAAG

(ingediend bij de postkamer: Paleisstraat 3)

Datum : 24 september 2007
Reg. nr. : AWB 06/47190 MVV
V-nummers :
Onderwerp : hoger beroepschrift

Hoogedelachtbare Raad,

Hierbij stel ik ondergetekende mr. C.A. Lucardie, advocaat te 's-Gravenhage, bijzonder gemachtigde van appellante (V-nummer mede namens haar minderjarige dochters (V-nr. en (V-nr.), verblijvende in (

hoger beroep in tegen de uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 23 augustus 2007, AWB 06/47190 MVV (productie 1). De uitspraak is verzonden op 27 augustus 2007.

Ik verklaar, daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

De Raad voor Rechtsbijstand verleende op 4 september 2007 een toevoeging aan appellante. Conform artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand overleg ik hierbij een afschrift van dat besluit, kenmerk 3EX3519; productie 2.

In afdeling 2 hieronder vermeld ik de grieven tegen de bestreden uitspraak.

1.	HET BEROEP IN EERSTE AANLEG, VOOR ZOVER VAN BELANG	2
2.	GRIEVEN TEGEN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK	3
	Grief 1: de onbevoegdheid van de Staatssecretaris van Justitie	3
	Grief 2: het middelenvereiste	4
3.	CONCLUSIE EN VERZOEK	5
4.	PRODUCTIES	5

Advocaten en procureurs:

Mr. C.A. Lucardie

Mr. drs. J. de Visser

Mr. S. Sözen *

Juristen:

Mr. drs. M.J.G. Schroeder

Advocaten en juristen voeren praktijk onder eigen verantwoordelijkheid en voor eigen rekening en risico.

* oefent de praktijk uit onder verantwoordelijkheid en voor rekening en risico van de maatschap Lucardie – De Visser Advocaten.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd.

1. Het beroep in eerste aanleg, voor zover van belang

MIDDELENVEREISTE

De referent van appellante had inkomsten uit twee bronnen:

- bij verdiende hij €1223,86 netto per maand (exclusief vakantiegeld);
- bij Schoonmaakbedrijf verdiende hij (meer dan) €200,00 netto per maand (exclusief vakantiegeld).

Bij elkaar opgeteld beschikte hij over een netto inkomen van €1223,86 + €200,00 per maand. Dit is meer dan de door verweerder gehanteerde norm van €1370,81.

Verweerder had de inkomsten uit buiten beschouwing gelaten, omdat zij niet duurzaam zouden zijn. Appellante betoogde bij de rechtbank, dat aan het middelenvereiste was voldaan:

- 1) primair, omdat de referent bij een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd had;
- 2) subsidiair, omdat de inkomsten bij op 13 oktober 2005 nog één jaar beschikbaar waren;
- 3) nog meer subsidiair, omdat was voldaan aan de eisen van artikel 3.75, derde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb).

ad 1) primair

Verweerder miskende dat de laatste arbeidsovereenkomst met (d.d. 11 augustus 2006) ex lege (artikel 7:668a, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek) gold als aangegaan voor onbepaalde tijd. Daar de aldus verworven inkomsten duurzaam zijn, diende verweerder niet te treden in de beoordeling van het in eerdere jaren verworven inkomen.

ad 2) subsidiair

De inkomsten uit waren duurzaam, omdat zij hoe dan ook nog één jaar beschikbaar waren op het tijdstip waarop de aanvraag was ontvangen: op 13 oktober 2005 werkte de referent op een arbeidsovereenkomst d.d. 1 september 2005, opgevolgd na twee vakantiemaanden door de overeenkomst van 11 augustus 2006. Deze overeenkomst eindigde op 13 juli 2007.

ad 3) nog meer subsidiair

Verweerder ging uit van een onjuiste lezing van artikel 3.75, derde lid, Vb. Ingevolge die bepaling zijn (in de onderhavige casus) middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst duurzaam, indien op 31 augustus 2006

- in 2006 voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven volgens de normen van 2006;
- in 2005 voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven volgens de normen van 2005;
- in 2004 voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven volgens de normen van 2004.

en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn.

In 2003/2004 was een andere norm van toepassing. Aan het middelenvereiste was reeds voldaan, indien de referent beschikte over de bijstandsnorm voor echtparen. Ook was het normbedrag toen lager.

Met het inkomen uit _____ alleen voldeed de referent in 2003 en 2004 reeds aan het toen geldende middelenvereiste.

Hij had op 31 augustus 2006 gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst verworven en de middelen van bestaan waren nog zes maanden beschikbaar.

Verweerder had de inkomsten van 2003 en 2004 onjuist beoordeeld naar het huidige middelenvereiste, met het huidige normbedrag.

ONBEVOEGDE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Op de zitting van de rechtbank d.d. 28 juni 2007 wierp appellante voor alle weren het incident op, dat het beroep zich richtte tegen een beslissing op bezwaar van de Minister van Buitenlandse Zaken, maar dat het verweerschrift d.d. 15 juni 2007 was ingediend door de hiertoe onbevoegde Staatssecretaris van Justitie. Appellante achtte dat ontoelaatbaar en verzocht de rechtbank, de Staatssecretaris niet toe te laten tot het voeren van verweer tegen een door de Minister van Buitenlandse Zaken genomen besluit. Zie de pleitnotitie.

2. Grieven tegen de uitspraak van de rechtbank

Appellante kan zich met twee onderdelen van de bestreden uitspraak niet verenigen. Volgens appellante

1. diende de rechtbank de Staatssecretaris van Justitie onbevoegd te verklaren tot het voeren van verweer; de rechtbank had op z'n minst het verweerschrift uit het dossier dienen te verwijderen;
2. verwierp de rechtbank de beroepsgrond van appellante, dat aan het middelenvereiste was voldaan, zonder evenwel haar beroepsgrond te weerleggen of zelfs te noemen. Hierdoor is de bestreden uitspraak niet te begrijpen.

Hieronder vermeldt appellante de gronden waarop zij zich daarmee niet kan verenigen.

Grief 1: de onbevoegdheid van de Staatssecretaris van Justitie

In de pleitnotitie d.d. 28 juni 2007 – die haar gemachtigde voorlas – voerde appellante aan:

"Het onderhavige beroep richt zich tegen een door de Minister van Buitenlandse Zaken genomen beslissing op bezwaar.

In het beroep voert echter niet de Minister van Buitenlandse Zaken verweer, maar de Staatssecretaris van Justitie. Meer in het bijzonder is het verweerschrift d.d. 15 juni 2007 ingediend door de Staatssecretaris van Justitie.

De appellanten achten dat onrechtmatig. Zij verzoeken uw Rechtbank, de Staatssecretaris van Justitie niet toe te laten tot het voeren van verweer tegen een door de Minister van Buitenlandse Zaken genomen besluit.

De Staatssecretaris van Justitie is hiertoe niet bevoegd."

Appellante is van opvatting dat de rechtbank haar verzoek niet diende te passeren. Tegen de opvatting dat de Staatssecretaris van Justitie bevoegd is tot het voeren van verweer tegen een besluit waarbij niet hij, maar de minister op Buitenlandse Zaken partij is, verzet zich de openbare orde. De rechtsstaat wordt aangetast.

Uw Afdeling bestuursrechtspraak kan de uitspraak daarom niet in stand laten.

Grief 2: het middelenvereiste

De rechtbank overwoog:

"6. (...) De thans gestelde norm bedraagt € 1441,41,--.

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van de zijde van eiseres niet is aangetoond dat referent, gedurende de relevante periode, duurzaam en zelfstandig beschikte over voldoende middelen van bestaan.

Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is niet gebleken dat referent op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking is gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst heeft verworven en deze middelen van bestaan nog gedurende zes maanden beschikbaar zijn. Referent heeft twee arbeidsovereenkomsten overgelegd en een groot aantal loonspecificaties. Hieruit blijkt dat referent een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd heeft bij _____ en een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd bij _____.

Met betrekking tot het inkomen dat referent ontvangt bij _____ is gelet op de overgelegde stukken in bezwaar niet gebleken dat voldaan is aan de gestelde norm. Ten aanzien van het inkomen dat referent ontvangt bij _____, is, hoewel referent een nieuwe tijdelijke aanstelling heeft overgelegd in bezwaar, geldig van 28 augustus 2006 tot 13 juli 2007, niet aangetoond, dat dit als duurzaam kan worden aangemerkt, nu, ten tijde van de beslissing op bezwaar, referent geen ononderbroken periode van drie jaar voldoende middelen van bestaan heeft verworven."

Met deze motivering weerlegde de rechtbank niet de beroepsgronden.

Door te oordelen dat de referent een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd had bij _____ ontkende de rechtbank zonder nadere motivering, dat er ex lege – namelijk ingevolge artikel 7:668a, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek – sprake was van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. De rechtbank paste het Burgerlijk Wetboek niet of onjuist toe.

Het subsidiair door appellante aangevoerde is evenmin weerlegd. De rechtbank oordeelde niet terzake van het argument, dat de inkomsten bij _____ op 13 oktober 2005 nog één jaar beschikbaar waren.

Nog meer subsidiair had appellante aangevoerd, dat verweerder artikel 3.75, derde lid, Vb niet juist had toegepast doordat hij de inkomsten van referent in 2003 en 2004 niet beoordeelde aan de hand van het toen geldend middelenvereiste.

In 2003 was voldaan aan het in 2003 geldende middelenvereiste, in 2004 aan het in 2004 geldende middelenvereiste, in 2005 aan het in 2005 geldende middelenvereiste, etc... . Volgens verweerder was echter niet aan het middelenvereiste voldaan, omdat in 2003 niet was voldaan aan het huidige middelenvereiste, in 2004 niet was voldaan aan het huidige middelenvereiste, etc... .

Verweerder maakte allereerst een principiële rekenfout. Hij hield geen rekening met de inflatie (en andere overwegingen van de overheid), verdisconteerd in het

normbedrag. Het bedrag dat aan de norm ten grondslag ligt, wordt jaarlijks geïndexeerd om de in de tijd stijgende kosten van het bestaan te compenseren. Het normbedrag wordt ieder jaar verhoogd.

Verweerders rekenfout bestaat daarin, dat hij niet mag eisen, dat referent in 2003 beschikte over voldoende inkomen om in 2003 in zijn bestaan te voorzien, bij het prijspeil dat zou gelden in 2006.

Artikel 3.75, derde lid, Vb heeft niet de strekking, dat een referent in 2003 dient te beschikken over afdoende middelen om in 2006 in zijn bestaan te voorzien.

De rechtbank miskende, dat de referent in ieder jaar voldoende inkomsten had, gemeten naar de maatstaven van dat jaar.

Overigens is onduidelijk van welk normbedrag de rechtbank uitging. In primo hanteerde verweerder de norm €1370,81; de rechtbank noemde de norm €1441,41.

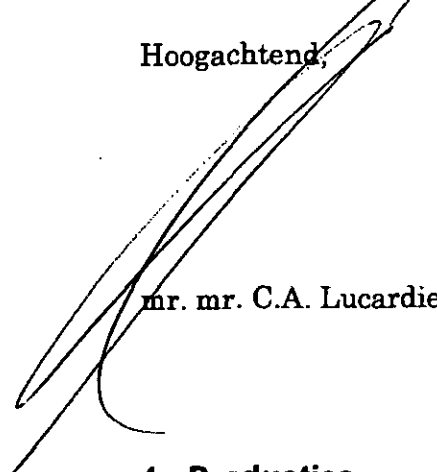
Appellante is van opvatting, dat de bestreden uitspraak op geen enkele wijze inzichtelijk maakt, op grond waarvan de rechtbank tot haar oordeel kwam.

3. Conclusie en verzoek

Appellante concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep en verzoekt uw Afdeling bestuursrechtspraak,

- de bestreden uitspraak te vernietigen;
- de zaak terug te wijzen naar de rechtbank;
- verweerder te veroordelen in de kosten van het hoger beroep, voor beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Hoogachtend,

mr. mr. C.A. Lucardie

4. Producties

productie 1 Rechtbank 's-Gravenhage,
sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer
uitspraak d.d. 23 augustus 2007, reg. nr. AWB 06/47190 MVV

productie 2 Raad voor Rechtsbijstand:
besluit tot toevoeging d.d. 4 september 2007, kenmerk 3EX3519